

Nr. 6
Septembrie-octombrie-noiembrie 2008
ISSN 1843 – 6757

Primăvara copilăriei

-revistă on-line-

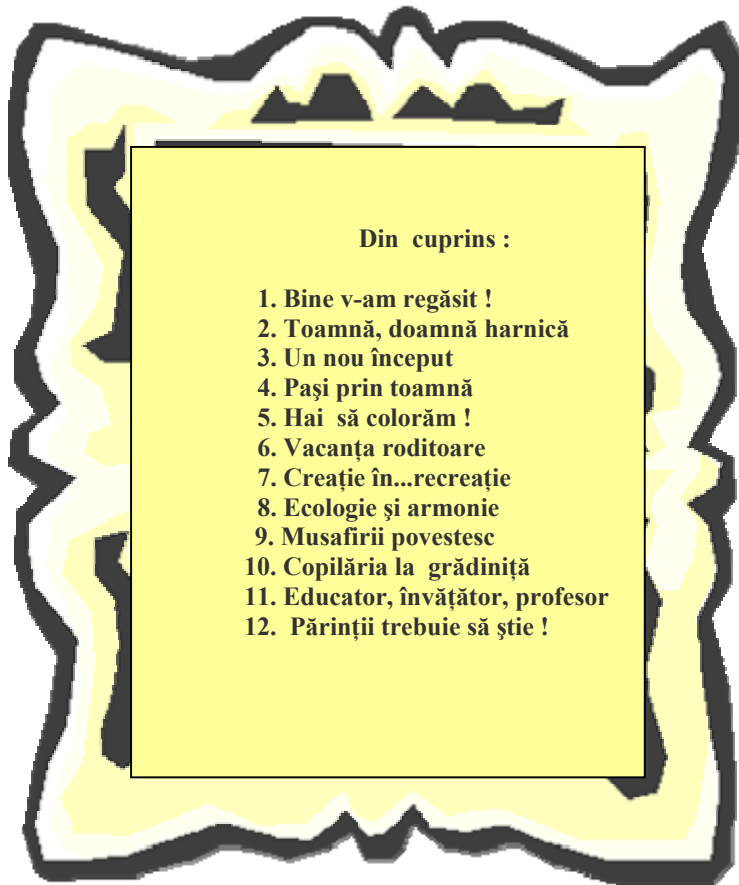

Realizare și tehnoredactare: inst. Nicoletta Huștiuc
Școala cu cls. I-VIII „Ioan Mihu” Vinerea G. P. N. Vinerea (Cugir-jud. Alba)

*Mămici, tătici, bunici, vă invităm să citiți revista noastră!
Minunatele ei pagini vă așteaptă!*

*-revistă dedicată copiilor de pretutindeni, cadrelor didactice, dar pe care o pot citi
deopotrivă frățiorii mai mari, părinții și de ce nu, bunicii-*

*„-Hai mai bine despre copilărie să povestim, căci ea singură este veselă și nevinovată !”
Ion Creangă*

Bine v-am regăsit !

În pas de toamnă, cu bucuria în priviri și în suflete, ne îndreptăm cu drag spre un nou început...în fiecare toamnă mai altfel... Toamna are și ea frumusețea zorilor și a dimineților răcoroase. Spenoarea de culori aduce sărbătoare ochilor trecătorilor mereu grăbiți.

Haideți să ne oprim lângă o frunză! Ne va povesti, cu siguranță, bucuria, veselia și fericirea copiilor gingași ce pentru prima dată merg la grădiniță...Și ei nici măcar nu știu că-i toamnă...Pentru ei mereu e primăvară, căci răsul și surâsul fețelor nevinovate răspândesc miros adevărat! Dar haideți să simțim mirosul toamnei. Putem să și gustăm din toamnă. Are multe gusturi toamna! Dar ce bogăție de spendori, ce adieri tomnatice prin crengile bătrânilor castani! Ce gusturi calde!

E-o toamnă mai frumoasă fiindcă toți copiii sunt plini de viață! Școala și joaca se întâlnesc și toamna! Haideți împreună cu toți copiii să vedem prin ochii lor neasemuita bunătate a toamnei.

M-am născut toamna și iubesc toamna!

E ziua frunzelor, e luna vântului, e anotimpul dărniciilor!

Toamnă

**Toamnă, ce mult te iubesc
O poveste-ți dăruiesc
Îmi place mult să vorbesc
Despre tine s-amintesc.**

**Ești fiică de an bătrân
Și îmi place când amân
Păsărelele în zbor
Căci vorbesc în glasul lor.**

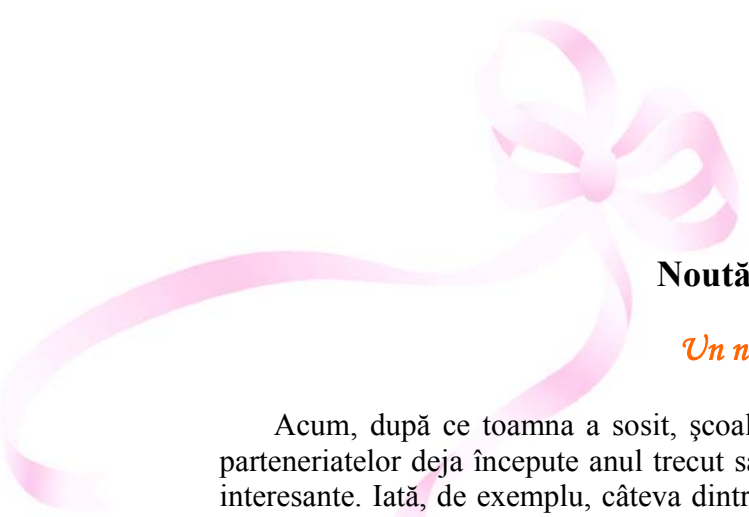
**Când aduni de prin grădini
Toamnă, tu așa suspini !
Ești darnică pe deplin
Deși nu aduci senin.**

**Despre tine s-amintesc
Îmi place mult să vorbesc
O poveste-ți dăruiesc
Toamnă, ce mult te iubesc !**

Inst. Nicoletta Huștiuc

Toamnă, doamnă harnică

<p>Toamna Cineva spunea că toamna Plouă. Plouă, dar cu mere. -Voi v-ați pregătit panere ? Căci s-au poleit cu rouă.</p> <p>A venit și-n clasa noastră ; Uite-o-n bănci, Stă lângă voi ! Ce cuminte școlăriță-i Toamna ! Cum sunteți și voi.</p> <p>Este zâna cea bogată Care vine an de an, Apoi pleacă și iar vine. -Eu, am mai crescut cu-n an !</p> <p>Înv. Romel Bârjoveanu Școala nr. 8 Piatra - Neamț</p>		<p>Doamna Cine este oare toamna Cu miresme? Este doamna, E regina dintre toate Cu belșug de bunătate.</p> <p>Dărnicie are-o mie Sortimente, să tot fie: Frunze, legume și fructe Are ea destul de multe.</p> <p>Și deloc nu ne-ntristează Chiar de păsări depărtează. Are culori nestemate Și ne bucură prin toate.</p> <p>Inst. Nicoletta Huștiuc G.P.N. Vinerea, Cugir, jud. Alba</p>
<p>Sfatul toamnei</p> <p>-Dragă toamnă, ce ne-aduci? -Multe fructe dulci, Legume cu vitamine Numai bune pentru tine. Pentru mari și pentru mici Și chiar și pentru bunici. Orișicine va mânca De boală va scăpa. Înainte-a le mânca Tu pe mâini te vei spăla!</p> <p>Ed. Mailat Otilia, G.P.N. Vinerea, Cugir, jud. Alba</p> 	<p>Toamna</p> <p>Șiruri mari de călătoare Se duc înspre alte țări, Iară pomii de tristețe Își lasă veșmintele, Căci pădurea fără cântec E ca un copac frumos, Dar în schimb nu are fructe Și deloc nu-i de folos</p> <p>Ploaia a-nceput să bată Câteodată chiar prea des Dar ploaie oricât de multă La plante necesită, Niciodată nu ne strică. Ziua se închide-ncet Și devine tot mai mică.</p> 	<p>Pe jos plapuma de aur A -nceput să fie groasă Și chiar de frigul apare Nouă nici că nu ne pasă. Iară toți școlarii mici Se vor bucura nespus Când vor fi întâmpinați De noua învățătoare Iar în dar ei vor primi Și noile manuale.</p> <p>După-aceste însușiri Și mai bune și mai rele Vă veți da cu toții seama Că în prag a sosit toamna.</p> <p>Sociolog Victoria Baltag, București</p>

Noutăți, noutăți

Un nou început

Acum, după ce toamna a sosit, școala și-a reluat activitatea, începem desfășurarea parteneriatelor deja începute anul trecut sau chiar dăm startul altor activități deosebit de interesante. Iată, de exemplu, câteva dintre ele. Vom descrie pe scurt câteva, urmând ca pe parcursul desfășurării, în fiecare număr de revistă să amintim din activitățile derulate.

Un proiect nou e-Twinning,

început în septembrie <http://1234.classy.be>, proiect la care participăm cu drag. În ce constă proiectul? Comunicarea dintre cadrele didactice și responsabilul proiectului în limba franceză/engleză sau germană, iar apoi trimiterea de fotografii cu activitățile cerute în proiect și publicarea lor pe site de către coordonator. De data aceasta, iubim pălăriile, căciulile, șepcile și...aparatură foto. Ne vedeți veseli pe site-ul amintit.

Dintre celelalte proiecte, doar amintim, pe scurt:

-Lunile Educației-

-Călătorie în țara mea-

-Copii către copii-

-Micii ecologiști-

-Proiectul de corespondență Franța și Belgia-

-Împreună - proiect național - reviste

Pași prin toamnă

Haideți să privim împreună pașii stingheri, nesiguri, ai bobocilor...toamna. Sunt cei mai mici care întâia dată, acum, sosesc la grădiniță și la școală. Iar pașii lor foșnesc frunzele toamnei întâia dată în curtea școlii și a grădiniței. O, de i-ați vedea cât sunt de timizi!

Ca toți bobocii, de altfel!

Faceți pași prin toamnă pe aleile frunzelor pictate! Aveți grijă însă, chiar de sunt uscate, ele vorbesc! Vă vor șopti toamnic povestea...întâilor pași...

Picături de toamnă

-poveste deosebită, activitate în parteneriat-

Puiul de nor plutea la întâmplare, purtat de vântul rece peste orașe și sate. Era tare necăjit pentru că se pierduse de mama lui. Vântul îi alungase din colțul lor de cer împreună cu alți nori cenușii, departe, departe. Norișorul nu reuși să se țină după ceilalți și se trezi singur deasupra parcului-pădure *Steinburg*, de lângă orașelul Agnita.

După un timp, îl ajunseră alți nori, aduși și ei de vânt și el începu să plângă printre străini, gândindu-se că nu-și va mai vedea mama niciodată. Lacrimile sale, picături speriate și calde, se rostogoliră spre pământ și până să-și dea seama ce se întâmpla, aterizară peste o grămadă de frunze amorțite în ceața ce se strecura tiptil printre copaci.

Picăturile nu cunoșteau pădurea aceasta, știau că n-au mai trecut pe aici în primbările lor, dar nu se temeau. S-au ghemuit unele în altele printre frunze ca să se încălzească și au adormit îndată în liniștea nopții de octombrie.

Deodată, se auziră glasuri de copii:

-Uite ce castană mare am găsit!

-Eu am găsit doua ghinde.

-Haideți aici că-s mai multe castane!

Singurul glas cunoscut picăturilor, era al Tunetului care le asurzea de fiecare dată. Acum se minunau de vocile acestea plăcute și prietenoase. Ar fi vrut să-i cunoască mai bine pe copiii ieșiți în parc după castane.

Apoi se auzi o alta voce, de femeie:

-Haideți să vedeți ce frumos s-au colorat frunzele arțarului!

-Doamna, și picăturile de apă de pe ele strălucesc așa frumos în soare...

-Aveți dreptate, zise doamna, strălucesc frumos, parcă-s diamante. Strângeți frunzele care vi se par mai frumos colorate, să ne jucăm cu ele la grădiniță.

-Eu adun multe frunze să fac o coroaniță la **grădi**. Mă ajutați, doamna educatoare?

-Bineînțeles că te ajut.

Picăturile s-au lăsat să alunece între frunze ușor, aproape nevăzute. Ce drăguți erau copiii! Voiau să meargă cu ei, să vadă unde este **grădi** și ce fac ei acolo.

După ce au străbătut toată pădurea *Steinburg* și și-au umplut buzunarele cu castane și brațele cu frunze ca focul, copiii au pornit spre grădinița. Purtau ascunse între frunze, câteva picături, lacrimile unui pui de nor rătăcit.

Ajunși la grădiniță, copiii au golit buzunarele cu castane și brațele cu frunze în cutiile de pe biroul doamnei educatoare, au plecat la baie și apoi la masă, povestind despre plimbare.

Picăturile au rămas singure din nou. În clasă era cald și bine. Și era liniște. Pătuțurile îi așteptau pe copii cu așternuturile curate, jucăriile dormitau și ele în rafturi, iar pe pereți erau înșirate tablouri pictate de copii cu culorile toamnei. Era frumos la **grădi**.

Copiii s-au pregătit apoi de somn. În clasă s-a făcut din nou liniște. Doar cântecul de leagăn se auzea ușor, cald, mângâios. În câteva minute și picăturile adormiră între frunzele colorate pe biroul educatoarei, fericite că și-au găsit prieteni noi.

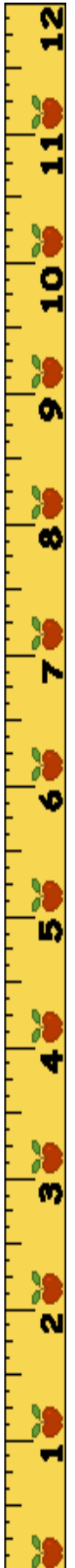
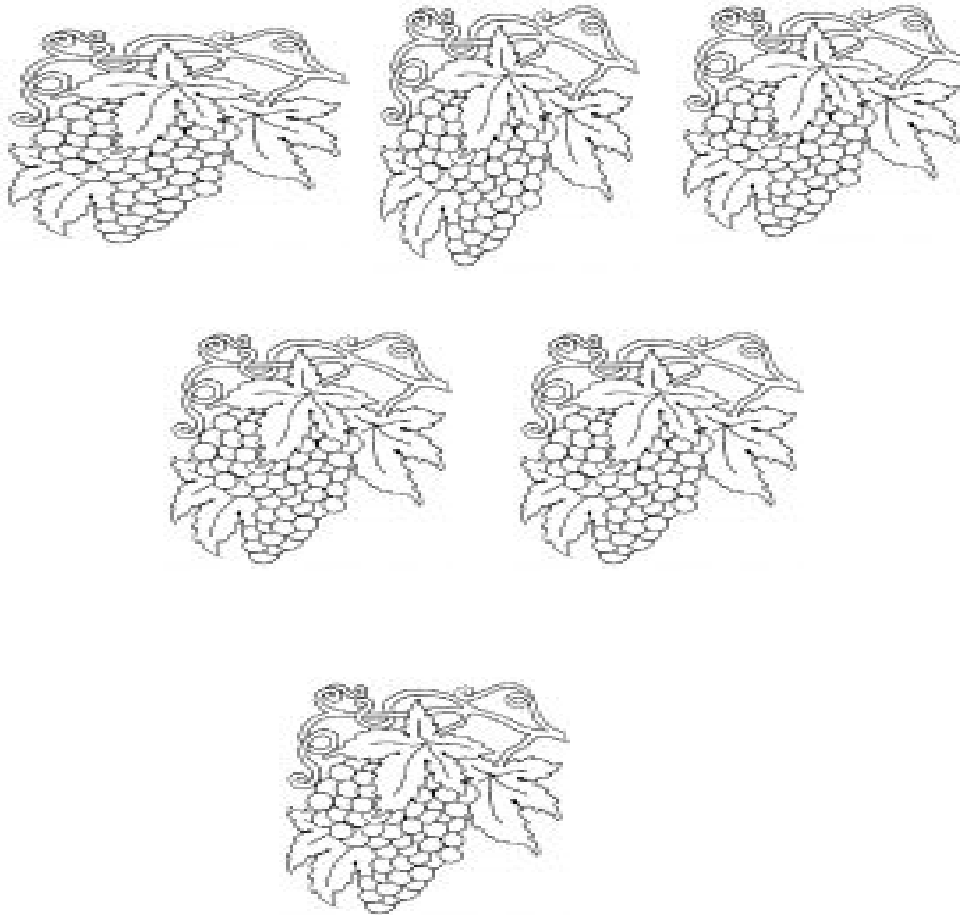
G.P.P. Agnita, jud. Sibiu

autor ed. **Maria Brumar**,
desen ed. **Adriana Prisca**

Hai să colorăm !

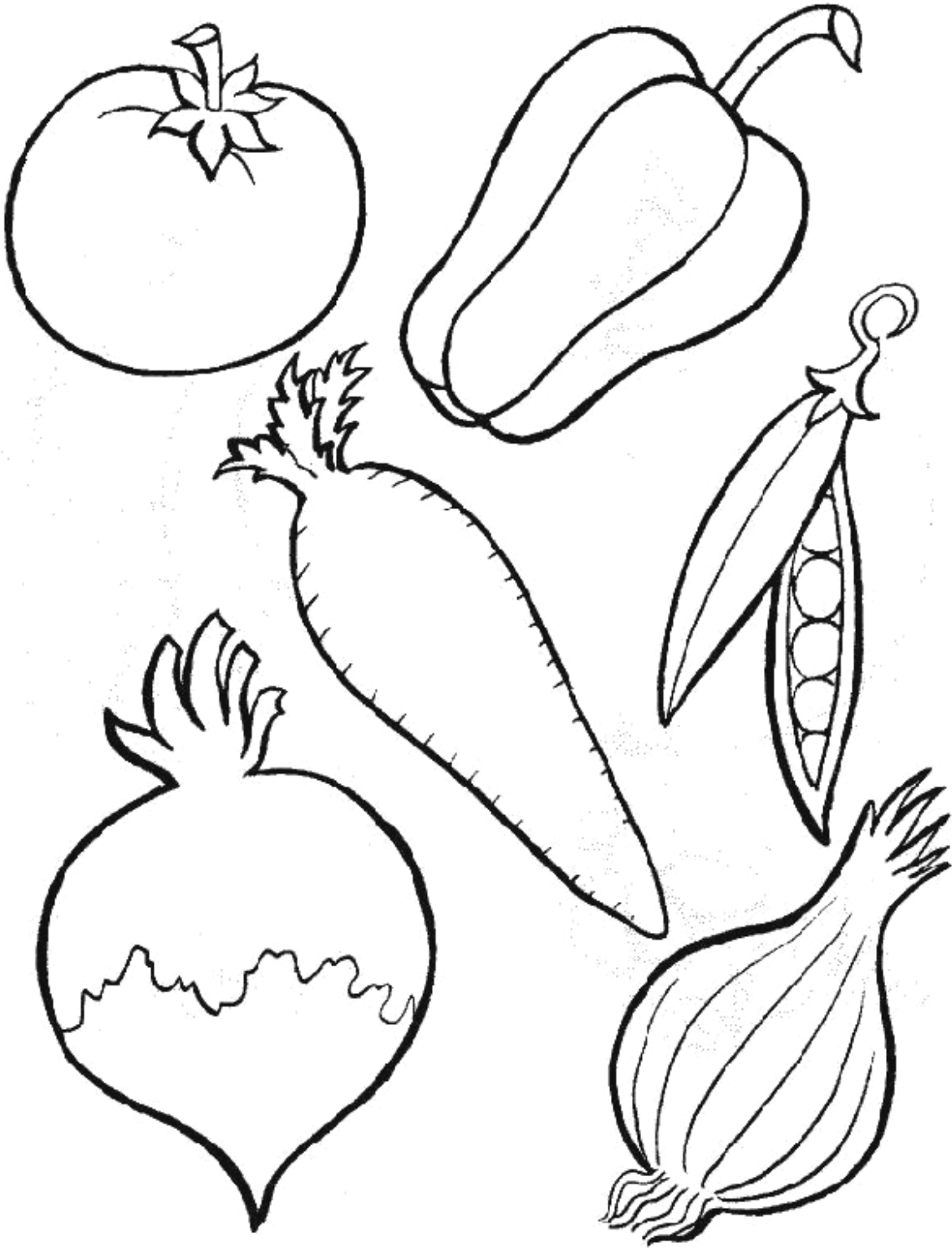
Gustul toamnei

Uneori toamna are miros, iar alteori are și gust. Mmmm, ce gust bun are toamna...uneori! Ce ziceți, pentru voi ce gust are toamna? Gustul merelor ? Sau gustul școlilor ?

Legume de colorat pentru copii

Colorează doar darurile toamnei, dar în culori reale.

Watch the Sky !

Privește Cerul!

Este noapte și te afli undeva, acolo unde luminile orașului nu deranjează ochii. La munte, de pildă. Abia ai ieșit din cabană. Este vară, așa că poți să stai întins pe iarbă și să privești până departe valea pe care ai urcat și care se lasă văzută doar sub lumina Lunii care tocmai apune.

Un prieten s-a așezat lângă tine și te întreabă: „Care este cel mai îndepărtat obiect pe care îl poți vedea?” Câteva luminițe slabe trădează satul care se găsește undeva la câțiva kilometri mai jos, la baza muntelui. Deodată îți atrage atenția Luna, care s-a ascuns după creasta unui munte. Cât să fie până la acel munte? 15 kilometri? 20? Au trecut deja câteva minute de când ai ieșit din cabană, iar ochii au început să fie obișnuiți cu întunericul.

Undeva pe cer observi un fel de nor ciudat, foarte lunguieț, ca un arc pornind dela orizont, ridicându-se până deasupra capului și revenind spre Pământ în partea cealaltă a cerului față de locul de unde a pornit. Pe măsură ce trec minutele, stelele apar din ce în ce mai multe pe cer, iar acel nor luminos devine tot mai strălucitor. Ciudat însă este că nu se mișcă. De ce oare?

Amicului care stă lângă tine i-a povestit tatăl său odată că acela nu este de fapt nor, ci o aglomerare foarte mare de stele. Miliarde și miliarde sunt stelele din acest brâu de pe cer, iar noi cu ochiul liber distingem doar o mică parte dintre ele. Aglomerarea respectivă de stele se numește Calea Lactee, Galaxia Calea Lactee. Din ea facem și noi parte. Distanțele până la stele sunt așa de mari încât nici măcar nu se măsoară în metri sau kilometri, ci se măsoară în numărul de ani care i-au trebuit luminii stelelor respective pentru a ajunge de acolo, de departe, până la Pământ.

Mai departe, spre Est, se ridică încă un nor; mai micuț, dar foarte strălucitor. Cel de lângă tine îți spune că, de fapt, nici acela nu este nor. Ci este alta aglomerare uriașă de stele, numita Galaxia Andromeda, o galaxie vecină Căii Lactee. Lumina a călătorit două milioane de ani pentru a ajunge din Andromeda la ochiul nostru în această seară.

De mii de ani aproape fiecare om ajunge la un moment dat în viața lui să privească deasupra, înspre cer. Și la un moment dat, oamenii au început să se întrebe: ce este acolo sus? Ce sunt stelele? Dar iată, sunt câteva stele care se mișcă puțin de la o seară la alta. Grecii vechi le-au denumit “planete” („rătăcitoare”). Ce sunt aceste planete de fapt? Dar Soarele sau Luna? Cât de mare este Universul și unde îi sunt marginile? Dar noi cum am ajuns aici, pe o mica planetă de la marginea Căii Lactee?

Toate aceste întrebări l-au făcut pe om să încerce să cunoască mai bine cerurile, să le studieze și să-i cunoască legile. Și astfel s-a născut strămoșul unei științe pe care azi o numim **ASTRONOMIE.**

Important din povestirea de mai devreme este să înțelegi că astronomia este nu doar extraordinar de interesantă, dar că îți este și la îndemână. Primul lucru pe care trebuie să îl faci este să ieși afară și să privești cerul. Apoi să mergi la bibliotecă și să iei o carte de introducere în astronomie; încearcă să citești, iar apoi să vezi dacă se potrivește ceea ce stă scris acolo cu realitatea de pe cer.

Dar în zilele noastre există și internet. Descarcă o hartă stelară și încearcă să găsești pe cer stelele de pe hartă. Apoi...să nu crezi că ești singur. Sunt o multime de oameni pe lumea asta care se ocupa cu astronomia. Caută-i și roaga-i să te ajute. Intalneste-te cu ei pentru a vedea cum arata un binoclu de astronomie, un telescop sau o luneta. Citeste carti si iese cu ei la observatii astronomice.

Ionuț Costache, director educativ
Asociația Astronomică URANIA - www.urania.ro

Impresii de la Atelierele de vară Șotron

Am ales Atelierele de vară fiindcă pentru copii joaca, mai ales în vacanță, este o adevărată bucurie. Am ales ca împreună să jucăm șotron în caldele zile de vară. În urma activităților noastre bogate, am înțeles că e minunat să poți învăța jucându-te și să te joci învățând.

Ne-am simțit foarte bine împreună cu picăturile colorate ale curcubeului, de-a lungul celor 10 zile în care, cu mic cu mare, deopotrivă părinți, bunici și copii am sărit șotronul copilăriei.

Inst. Nicoletta Huștiuc, G.P. N. Vinerea

Atât pentru mine ca dascăl cât și pentru copii, „Povestea celor zece picături de ploaie” a fost o altfel de poveste, despre lumea reală în care noi trăim și pe care am încercat să o descoperim jucându-ne. Din punct de vedere profesional a fost o provocare. Varietatea de metode interactive, managementul spațiului și al colectivului, metoda proiectelor, sunt doar câteva din tehnicile pedagogice moderne care s-au folosit cu succes în activitățile desfășurate.

Ed. Anișoara Filimon, G.P. N. Vinerea

Am participat cu plăcere ca voluntar la atelierul de vară „Șotron”. A fost o experiență foarte plăcută, nouă și pentru mine și pentru copii.

Modul de organizare, formele de activitate, materialele folosite, interesul copiilor pentru Șotron au fost deosebite. Noutatea activității din perioada vacanței i-a atras pe copiii care veneau cu plăcere dimineața, curioși ce vor mai afla azi Povestea picăturilor i-a acaparat, erau curioși și nerăbdători să afle peripecii prin care au trecut ele.

Consider că munca depusă de doamnele educatoare pentru pregătirea acestei activități a fost grea și cu sacrificii, dar rezultatele au fost deosebite și s-au putut vedea pe fețele copiilor.

Inst. Alina David, Șc. cu cls. I-VIII „David Prodan” Săliștea

Grădinița de vară Șotron care s-a desfășurat în vara aceasta la Vinerea, a avut la diseminare, o paletă de activități de evaluare, de excepție. În fața părinților și a reprezentanților autorității locale s-a desfășurat un program bogat care a surprins prin acuratețe, imaginație și metode pedagogice deosebite. Feed-back-ul întregii activități a fost realizat în totalitate. Apreciem în mod special activitatea educatoarelor din grădiniță și considerăm că acest gen de Programme să fie continuate, în cazul în care apar în oferta educațională.

Cu considerație, Viceprimar Florea Rodica, oraș Cugir.

Părerile copiilor despre Șotron

- *Mi-a plăcut foarte mult la Șotron pentru că am învățat în fiecare zi ceva nou: un joc, un cântec, am realizat desene, expoziții cu toate lucrările.*
 - *Cel mai frumos a fost că ne-am jucat jocuri noi.*
- *Am învățat despre picăturile de apă care au căzut în locuri diferite și ne-am îmbrăcat toți copiii pe culori: ziua galbenă, ziua roșie. Am folosit jucării și am mâncat alimente de aceeași culoare cu ziua respectivă.*
- *Mi-a plăcut foarte mult să particip, aș vrea să fie în fiecare an, și vara și iarna.*

Părerile unei mame

În primele zile a fost curioasă despre ce este vorba și abia apoi a început să fie nerăbdătoare să învețe ceva nou. Era nerăbdătoare să povestească acasă ce a mai făcut în ziua aceea, mai ales dacă era un joc sau o informație nouă.

Ziua 1 Picătura incoloră

Ziua 6 Picătura verde

Ziua 2 Picătura alb – negru

Ziua 7 Picătura albastră

Ziua 3 Picătura roșie

Ziua 8 Picătura indigo

Ziua 4 Picătura oranj

Ziua 9 Picătura violet

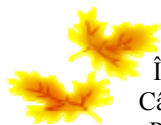
Ziua 5 Picătura galbenă

Ziua 10 Picătura curcubeu

A sosit toamna

În sfârșit a sosit toamna;
Cât de mult am așteptat-o !
Pentru mine este doamna
Ce mereu am venerat-o.

Doamnă Toamnă, tu măiastră,
Anotimpul mult iubit
Ești a lor și ești a noastră
Tare mult te-am îndrăgit !

Și când vii, întreg pământul
Se îmbracă c-o manta
Ce culori îți fură gândul
Și nu crezi că e așa.

Dar așa e, asta-i toamna-
Un romantic anotimp;
E o zână, ea e doamna
Ce-o iubim de prea mult timp.

Rândunelele

Rândunele, rândunele....
voi plecați
Luați cu voi primăvara
Și anotimpurile calde,
Lăsându-ne toamna.

Dar primăvara când veniți
În ciocuri cu albe flori
Voi ne aduceți cântece
Și crângul plin de
Melodii frumoase.

Ce ne-aduce Toamna

Toamnă dragă, ai sosit;
Păsările ai gonit,
De căldură ne-ai lipsit
Totul ai îmbătrânit.

Dar acum, când ai venit
La copii nu te-ai gândit?
Pentru ei ce ai adus,
Ce surpriză ai ascuns?

Pentru noi, pentru copii?
Stai să mă gândesc mai bine....
O ! ce multe ai la tine !

Vii cu frunze ruginii
Mere, pere aurii
Struguri - soiuri mii și mii,
Nuci, gutui pentru copii.

Școala iarăși o aduci
Stoluri mii, departe duci,
Ploile le întetești
Noaptea rece o mărești.

Vântul lin îl faci să bată,
Soarele mai rar se-arată;
Frunze moarte ruginii,
Cad pe jos, sute de mii.

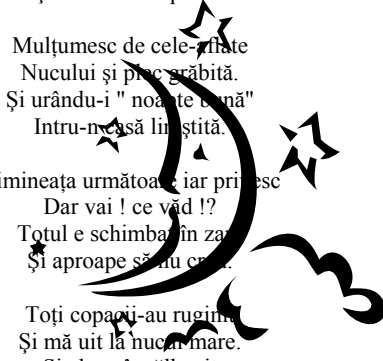
Iubim Toamna căci e bună
Toți prietenii i-adună
Ca să facă împreună
Felinare-n clar de lună.

O iubim, căci mult ne place
Când recolta ni se coace,
Când natura e-mbrăcată
În veșmânt de frunze toată.

Galbene și ruginii-
Asta-i toamnă, dragi copii.
Dacă și vouă vă place
S-o cântați, să nu-i dați pace !

Poezii culese de
Victoria Baltag, licențiată în jurnalism și
sociologie, București
paginile 11-12

<p><u>Ce mi-a spus nucul</u> Iubesc pomii foarte mult De tot soiul, nu contează Și îmi place să-i ascult Și ce-mi spun-vai ! mă flatează !</p> <p>În această caldă seară Și din vorbă-n vorbă- iară Îmi repetă ca năuc.</p> <p>E în august, este vară Nici nu m-am gândit că el Îmi va spune și-astă seară Că e toamnă-plin de zel.</p> <p>N-am crezut această spusă Nici nu vreau să-ncerc să cred. Vara încă nu e dusă Și în nuc nu mă încred.</p> <p>Și mă uit atent la dânsul: Cât de mare, ce vânjos ! Sănătate-i doar întrânsul Sănătate și frumos.</p>	<p>Și de frunze-i plin - se vede Nici când ca acum mai verzi. " În ce spune nu te-ncrede, Că e toamnă să nu crezi ".</p> <p>Și așa tot repetându-mi Mă mai uit odată-n sus. Și-n față vântul suflându-mi, Dau să plec cu gândul dus.</p> <p>Și privesc la întâmplare Spre coroana minunată Când, spre marea mea mirare, Văd ce n-am văzut vreodată.</p> <p>Printre frunzele-nyerzite Stau ascunse să nu văd, Alte șase ruginite Ce să spun: acum cred.</p> <p>Da, deci nucul n-a mințit, E adevărat ce-a spus Toamna iarăși a sosit Cu câteva zile-n plus.</p>
<p>Dar de ce i-așa grăbită La fel ca acum un an? Și mă uit la nuc uimită, Dau pe spusa lui un ban.</p> <p>Nucul crengile-și apleacă Și mă urcă tot mai sus. "Acum vezi?" – el mă întreabă, " Unde stoluri mii s-au dus?"</p> <p>Da, acumă văd prea bine: Toate păsările pleacă După Vară, știu eu bine, S-o ajungă, s-o întreacă.</p> <p>Dar de ce ? întreb eu nucul De ce nu mai vrea să stea? O , suspină-ncet copacul, Daca-ar fi în voia sa...</p> <p>Uite, să îți spun acumă Și în timp ce povestea, Observai c-apare luna Cât de frumos strălucea !</p> <p>Și îmi spuse că odată Cele patru anotimpuri Se certară dintr-o dată</p> <p>Și de-atunci, fiind certate Nu doresc să se-ntâlnească Și mereu neîmpăcate, Nu mai vor nici să-și grăiască.</p>	<p>De aceea Toamna vine Mai' naainte pe la noi Căci plecașe- știu eu bine De pe alt tărâm cu ploi.</p> <p>Și la fel Vara făcuse Cum de altfel toate fac; Mai-naainte le vezi duse. Cum aș face să le-mpac?</p> <p>O ! nimic să faci, îmi zice Căci și eu am încercat. Timpul supărarea duce Și va fi totu-mpăcat.</p> <p>Mulțumesc de cele-rite Nucului și plec grăbită. Și urându-i " noapte bună" Intru-neasă liniștită.</p> <p>Dimineața următoare iar privesc Dar vai ! ce văd !? Totul e schimbat în zar Și aproape să nu cred.</p> <p>Toți copaci-au ruginit Și mă uit la nuc-n mare. Și el s-a îngălbenit Și-i frumos parcă mai tare.</p> <p>Cele șase frunze moarte Stau culcate printre vii- Primele frunze uscate, Ale toamnei timpurii....</p>

Tineri pentru un mediu mai curat

Activitățile extrașcolare oferă condiții dintre cele mai prielnice pentru formarea conștiinței și conduitei cooperante. Libertatea de exprimare și relațiile cu ceilalți membrii ai comunității este mai mare și ca atare, posibilitățile de îmbogățire a experienței sociale se amplifică.

Asemenea activități generează relații de prietenie și întraajutorare, fortifică simțul responsabilității și statornicește o atitudine justă față de colectiv și față de scopurile urmărite. Important este ca elevii să fie antrenați nu numai în desfășurarea unor asemenea activități ci și în inițierea și organizarea lor.

Școala și instituțiile extrașcolare pot organiza frecvent, pe baza unor parteneriate de colaborare, activități de masă, activități în cercuri și activități individuale.

Activitățile extrașcolare completează și adâncesc orizontul științific și cultural al elevilor, stimulează dezvoltarea aptitudinilor și talentelor, se favorizează inițiativa și spiritul creator.

În cadrul școlii noastre, un segment important al activităților extrașcolare este dedicat educației pentru mediu a elevilor. Este deosebit de important ca în amplul proces de formare a omului, viața din afara școlii să continue să completeze, să consolideze și să desăvârșască opera educativă într-un adevărat comportament european.

Educația pentru mediu cultivă un sistem de valori care vor influența opțiunile și deciziile pe care elevii le iau referitor la probleme de mediu, dar nu numai, îi ajută pe aceștia să înțeleagă că propriile acțiuni la nivel local ajută la rezolvarea problemelor legate de protecția mediului înconjurător. În acest context, în cadrul Grupului Școlar Industrial de Materiale de Construcții Tg-Jiu a fost înființat clubul de ecologie și turism „ECO-TUR”. Prin activitățile și proiectele desfășurate de elevi în cadrul clubului, participanții învață prin experimentare ceea ce înseamnă să fie cetățeni mai buni și responsabili, care servesc interesele mediului înconjurător și ale comunității lor.

Scopul înființării clubului a fost instrumentarea elevilor cu cunoștințe, abilități și comportamente necesare pentru menținerea și îmbunătățirea calității mediului, astfel încât să prevină problemele de mediu în viitor. Bazate pe cooperare și colaborare, diversitatea activităților practice desfășurate cu elevii asigură asimilarea multor reguli de comportament care se constituie în elemente de bază în formarea unei educații europene a oamenilor de mâine.

Elevii sunt implicați în proiecte educaționale derulate în colaborare cu instituții și organizații din oraș și județ, instituții preocupate de protejarea mediului și de realizarea unei educații de calitate a elevilor, în conformitate cu competențele cerute în secolul XXI.

Problema gestionării deșeurilor constituie o preocupare pentru elevii și profesorii, membrii ai cercului ECO-TUR. Periodic am realizat activități de depistare și monitorizare a depozitelor de deșeuri din oraș și din județ, având ca intenție crearea unui program prin care să contribuim la reducerea volumului de deșeuri, prin colectarea selectivă a acestora și creșterea gradului de reciclare.

Pentru a îmbina util și plăcut ecologia și turismul, cadrele didactice și elevii membrii ai clubului Eco-Tur au organizat recent, o excursie tematică la Novaci și Baia de Fier, activitatea făcând parte din cadrul unui proiect mai amplu, desfășurat în parteneriat cu Agenția de Protecția Mediului Gorj și Primăria orașului Novaci. Astfel, peste 50 de elevi din clasele IX-XII, echipați

corespunzător și "înarmați" cu saci menajeri, au ecologizat mai multe zone din regiune, obiectivele excursiei fiind educarea elevilor în sensul păstrării sănătății mediului în care trăiesc și antrenarea acestora în activități care să contribuie la îngrijirea spațiilor verzi.

Excursia a continuat la Baia de Fier și Peștera Muierilor unde elevii au avut parte de odihnă și relaxare .

"Ziua Pământului" -22 aprilie 2007 a oferit ocazia membrilor clubului,"ECO-TUR profesori și elevi să deruleze acțiuni specifice: analiza proiectelor derulate până în prezent, stabilirea agendei de lucru pentru perioada următoare, videoproiecție cu tematică dedicată

evenimentului, distribuirea de plante în centrul orașului Tg-Jiu, organizarea unei expoziții cu lucrări plastice ale elevilor, afișe și mesaje ecologice în holul de la intrare al supermarket-ului INTEREX. Echipați cu tricouri galbene sau verzi și insigne și șepcuțe personalizate cu simbolul cercului, elevii au stat de vorbă cu cumpărătorii explicându-le importanța acestei sărbători ecologice, au fost distribuite plante, au fost luate interviuri. Mesajul principal pe care am dorit sa-l transmitem a fost **importanța folosirii ambalajelor biodegradabile și reciclabile, în special utilizarea pungilor de hârtie în locul celor de plastic de către centrele comerciale**. Consideram ca prin acțiunile noastre am sensibilizat atât pe responsabilii din magazine și supermarket-uri, cat și comunitatea locala. Elevii noștri au primit multe mesaje de felicitare atât scrise cât și verbale pentru ideile, munca, implicarea și entuziasmul lor.

Fotografiile și gândurile elevilor noștri au fost făcute cunoscute în lume prin postarea lor pe site-ul www.earthdaybags.org.

Rezultatele muncii colectivului de elevi și profesori, membrii ai clubului de ecologie și turism, Eco-Tur sunt diseminate permanent prin activități de tipul:

- discuții de grup;
- prezentări în fața unei audiențe: elevi, profesori, reprezentanți ai comunității locale;
- jurnal foto al Clubului „Eco-Tur”;
- campanie de sensibilizare și conștientizare privind necesitatea protejării mediului înconjurător;
- promovarea adecvată a imaginii clubului și activităților acestuia;
- realizarea unei pagini web;
- bloguri care vor asigura evidența principalelor activități realizate;
- organizarea unor expoziții cu ocazia diferitelor evenimente din cadrul calendarului ecologic și a unei expoziții permanente în holul școlii.

prof. Bîzocu Codruța Nicoleta
prof. Bibirigea Romeo
Grup Școlar Industrial de Materiale
de Construcții Târgu-Jiu

NATURA-prietenă mea

De două milioane de ani, de când există omul pe pământ, natura l-a ocrotit, fiindu-i prietenă. Ea l-a protejat, respectându-și legile, regenerându-se nestingherită. Dacă ne gândim că prietenia este legătura care-i unește pe oameni, afecțiunea dintre ei, atunci înțelegem că și omul trebuie să manifeste respect și dragoste pentru natură, ca lumea ce constituie realitatea înconjurătoare, cu tot ce este însuflețit și neînsuflețit. Omul trebuie să manifeste înțelegere pentru ființele și neființele ce compun lumea înconjurătoare.

În jurul nostru e atâta frumusețe, că adeseori te întrebi cine e cel care a fost atât de bun cu noi, dăruindu-ne acest rai. Plăzmuia cu multa dăruire de către Dumnezeu, la rândul ei ea are menirea de a dăruia oamenilor buna dispoziție, bucurie, speranță. Dar oamenii sunt adevărați războinici, distrugând tot ce le cade în cale, fără a se gândi la copii, care sunt viitorul acestei lumi. Trebuie să respecte anumite legi, pentru a păstra această avere fără de preț, întorcându-i armonia și splendoarea de alta dată, numai așa vom putea vorbi de frumusețea viitorului.

Pentru a fi prietenul naturii trebuie să ai o gândire și un comportament ECOLOGIC.

În perioada actuală educația ecologică are un sens specific și un loc aparte în educarea tinerei generații. Școala este locul perfect în instruirea tinerilor în acest domeniu, iar cadrele didactice - cele mai indicate persoane.

Pentru a înțelege mai bine aceasta, copiii trebuie să știe că ECOLOGIA îi sfătuiește ce este și ce nu este bine să facă în relația lui cu natura, într-un cuvânt, aceasta îl învață pe om cum să ocrotească natura.

Pornind de la această rugămintă „Copilule, nu contribui la distrugerea sigură a naturii, ci la refacerea ei, meținând curățenia și îngrijind frumusețile ei, oriunde te-ai afla!”, elevii de la Școala cu clasele I-IV, nr. 3 Scurta-Orbeni, jud. Bacău, în anul școlar 2007-2008 au desfășurat un proiect educativ „Pădurea-prietenă mea”, în colaborare cu elevii de la Școala cu clasele I-VIII nr. 1 Scurta. Dat fiind rolul economic pe care îl au pădurile, dar mai ales rolul lor ECOLOGIC de excepție în contextul degradării tot mai accentuate a mediului înconjurător, gospodărirea pădurilor este considerată a fi una din principalele căi pentru o dezvoltare durabilă de ansamblu a societății noastre. Copiii noștri au înțeles acest fenomen și l-au perceput mai bine prin intermediul activităților desfășurate în cadrul proiectului educativ.

Am lansat motto-ul: „Haideti cu toții să ne unim pentru un mediu sănătos. Doar așa vom fi fericiți, vom avea o viață plăcută și plină de bucurii, și vom duce un trai decent. Numai noi ne putem ajuta pe noi înșine. Pentru a avea un mediu sănătos, trebuie sădit un copac frumos!”

Imagini cu elevii la sădirea unor puiți în curtea Școlii nr. 1 Scurta

Înv. Galatanu Gabriela,
Școala cu clasele I-IV nr. 3 Scurta-Orbeni, jud. Bacău

Musafirii povestesc...

Conferința de bune practici

Vă povestesc cu plăcere despre evenimentul la care am luat parte cu emoție. Acesta s-a desfășurat în data de 27.09.2008, intitulat, ca și în titlu „Conferința de bune practici”, desfășurată la Roșia Montană, județul Alba. În urma realizării Atelierului de vară Șotron la Grădinița cu Program Normal Vinerea, Cugir, jud. Alba, am avut ocazia ca împreună cu colega mea, educatoare Anișoara Filomon, să participăm la Conferința din incinta Asociației Roșia Montană Gold Corporation și să prezentăm bucuria Șotronului.

Au participat cadre didactice din județul nostru, dar și din alte județe, precum Dâmbovița și Mureș. Am vizionat cu plăcere prezentările power-point ale atelierelor de vară Șotron realizate în județul nostru vara aceasta și ne-am bucurat cu toții împreună de realizările noastre. Am adunat câte ceva din fiecare și vi le prezint cu drag, cu speranța că toți vom învăța unii de la alții și vom continua munca noastră de dascăli devotați carierei lor și în special copiilor.

Într-un cuvânt, activități demne de toată lauda, realizate cu adevărată dăruire și devotament.

Inst. Nicoletta Huștiuc, G.P.N. Vinerea, jud. Alba

Imagini de la Conferința de bune practici Roșia Montană Jud. Alba 27.09.2008

**-prezentarea materialelor finale în urma realizării
Atelierelor Șotron în școli și grădinițe din județ-**

PROGRAME ȘI PARTENERIATE PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ A ROȘIEI- MONTANE

PARTENERIAT REGIONAL RMGC-ASOCIAȚIA OVIDIU ROM
Parteneriat local pentru educație-Atelierile de vară ȘOTRON

Parteneriatul pentru educație, între Roșia-Montană Gold Corporation și Asociația Ovidiu Rom continuă, dezvoltând o rețea regională de școli în care dascălii și grupurile locale să participe la prezentări și ateliere de lucru toate aceste acțiuni finalizându-se cu desfășurarea Atelierelor de Vară ȘOTRON pentru copii, în lunile iulie – august precum și diseminarea în cadrul Conferinței de bune practici din luna septembrie.

Scopul acestui parteneriat este de a extinde oferta educațională pentru zonele de impact a proiectului minier în Roșia Montană și localitățile aferente, sperând să devină un program anual și să fie asigurate în continuare materialele necesare implementării și desfășurării în condiții optime a atelierelor de vară, dar și formarea dascălilor .

Dacă pentru unii vacanța mare înseamnă excursii la mare sau la munte, pentru copiii care participă la atelierile de vară aceste călătorii se fac imaginar pe harta țării și a planetei, fiind conduși de dascăli să exploreze în fiecare zi o altă lume: a comunităților, numelor, apei, plantelor, insectelor, unităților de măsură, etc.

Obiectivele ȘOTRON prin care formăm competențe dincolo de granițele disciplinelor se referă la cunoașterea de sine și a elementelor universului apropiat și depărtat, dezvoltarea capacității de comunicare și a gândirii critice.

„Prima întrebare pe care trebuie să ne-o punem în legătură cu copiii nu este CUM să-i facem pe elevi să facă ceea ce noi vrem?, ci DE CE au nevoie elevii pentru a se dezvolta, CE anume cer și cum putem oferi aceste lucruri.”(Alfie Kohn-1996)

Reamenajarea spațiului de învățare face ca o clasă tradițională să devină un loc proiectat pentru a ușura învățarea, independența și explorarea. Un mediu bine pregătit vine în întâmpinarea nevoilor și particularităților de vârstă și individuale ale copiilor, el se construiește și se schimbă împreună cu copiii. Lucrările învățate de copii cu frumusețea pe care ei înșiși au creat-o; aceste creații vorbesc despre interesele și nevoile copiilor, despre tipurile de inteligență specifice.

Prin expunerea lucrărilor, familia și ceilalți membri ai comunității au o imagine clară asupra procesului instructiv- educativ care se desfășoară în școală. Astfel le oferim copiilor oportunitatea de a vorbi despre munca lor anterioară și de a face planuri de viitor.

„Copiii trăiesc într-o lume a simțurilor, deci clasa în care își petrec o mare parte din timp nu are de ce să fie cu nimic mai prejos decât lumea de dincolo de fereastra școlii.”

La Școala și Grădinița Pirita-Zlatna (ed. Alina Tomuș, Cipriana Morar, înv. Liliana Guran) cei 50 de copii au aprofundat unitățile de învățare propuse - Lumea apei și a insectelor, minunându-se în fața varietății de pești și insecte, dar și a modului în care ele s-au adaptat mediului în care trăiesc.

Copiii de la Grădinița Vinerea – Cugir (ed. Nicoletta Huștiuc, ed. Anișoara Filimon) au explorat pentru prima dată cartea-caiet, au sărit ȘOTRONUL multicolor, aflând povestea celor 10 picături.

Echipa de dascăli de la Școala Câmpeni (în. Claudia Oneț, prof. Liliana Lazăr, prof. Doina Borlea și prof. Mihaela Borlea) a oferit posibilitatea ca, în activitățile desfășurate, elevii să învețe cuvinte, expresii, jocuri și cântece în limba franceză și să primească explicații „științifice” despre plante, insecte, apă, corpul omenesc, etc.

La aceste școli și grădinițe s-au încheiat atelierile de vară Șotron, copii, dascăli și părinți luându-și la revedere de la cele „10 picături” alături de care, timp de 10 zile au călătorit pentru a învăța despre ei, despre ceea ce îi înconjoară, despre zbor, vis, curaj și succes.

Coordonator local, înv. Liliana Mursa

Activitate mare...doar într-o scrisoare

Liviu,

It is great to be working with you in the Management through Collaboration book project. I would like to ask you a favor that is for something totally unrelated. My son Bret is a teenager in secondary school. He is writing a travel book with the concept of "kid created travel". That is, that it will be a resource for kids to think of destinations and activities that they might be interested in and develop travel plans and itineraries that will present to their families to help make real. That is, rather than having parents plan trips that kids go along with this concept is to have kids do the creation and have the parents go along with it.

The associated fostering of creativity and sense of self etc. can be expected to make this seem like a must do endeavor to many parents. The book will be aimed at kids of about 9-11 so what I am asking you is to ask some kids of that age questions that will solicit material that Bret can use in his book. Also, if you could provide any pictures of kids doing some interesting touristic things, that would be great too. However, as a practical matter kids' names will only be needed to the extent to which their material is used whether they wish to be acknowledged in the book. That is, no name is needed if privacy is preferred. If a particular picture is selected for use in the book we would contact you again with photo release form for the parent to sign. We will of course provide a copy of the published book to all whose material is used. Of course, if you know more than one 9-11 year old child who you could ask these questions of that would be great. I would appreciate if you would try to capture their exact words rather than just the specific facts. It is my hope that many of the responding children will have colorful and creative descriptions of travel sites that will be part of the allure of the book. I would truly appreciate it you were able to help us with this. Information Age Publishing of Charlotte, NC has agreed to publish the book. We somewhat optimistically hope to provide a draft of the book to the publisher at the end of August, so receiving responses before then is helpful.

We shall provide a free copy of the "Kid Created Travel" book to each interviewee when Information Age Publishing release it, in early November 2008. It will be distributed through Amazon etc. worldwide.

*Best regards,
Charles*

Iată scrisoarea unui domn profesor din SUA către un coleg de breaslă din România, domnul profesor universitar Liviu Drugus, de la Universitatea „George Bacovia” Bacău. Dânsul a primit această scrisoare, pe care apoi am trimis-o colegilor, pentru colaborare. Iată, în câteva cuvinte, despre ce este vorba. Charles, profesorul din SUA a demarat scrierea unei cărți pe tema modului cum gândesc și cum își justifică copiii opțiunile de călătorii pentru vacanță.

Alături de această scrisoare sunt câteva întrebări, la care și copiii români au răspuns. Ajutorul pe care România îl va da domnului profesor Charles din SUA, trimitându-i răspunsurile copiilor este unul foarte interesat: să ne promovăm imaginea în lume, să arătăm un mod de gândire și, în primul rând, pentru americani în special, să știe că o asemenea țară există.

Tocmai de aceea, în numerele viitoare veți putea citi întrebările și răspunsuri date de copii din România. Activitate deosebit de interesantă și, de ce nu, atractivă.

Activitate inițiată și derulată de
Prof.univ.dr. Liviu Drugus,
Universitatea „George Bacovia”, Bacău

Labirintul minunat al naturii

Copilăria la grădiniță

Dacă aș fi...

Dacă aș fi o pâine,
aș hrăni pe toți cei flămânzi

Dacă aș fi o gumă de șters,
aș șterge sărăcia oamenilor.

Dacă aș fi o armă,
niciodată nu aș ieși de la locul meu.

Dacă aș fi o vrăjitoare,
aș mătura războiul.

Dacă aș fi zâna fericirii,
aș reuni copiii de toate culorile.

Dacă aș fi un buchet de lăcrămioare,
m-aș dărui pentru a face pace.

Dacă aș fi un curcubeu,
aș pune toate culorile pe cer.

Dacă aș fi un porumbel,
aș oferi iubire întregii lumi.

Dar nu sunt decât un copil
și aș vrea ca toți oamenii să fie mulțumiți.

Delphine Bettens, 8 ani, Franța,
premiul I la scrieri pentru copii
Association Hutozia

Traducere inst. Nicoletta Huștiuc

Copilăria, fetita frumoasă de
curând scrisă la grădiniță era
așa cuminte, de îngera diabolice
incredute, așa suavă, de arăta
multă blândete.
De când a sosit la grădi,
copii erau mai cuminti, mai
liniștiți, mai alțiți.
Asta era: Copilăria se afla în
largul și, la ea acasă.
Ce bine-ar fi să rămânem
meru se. Da, copilăria și
Copilăria, fericirea adevărată a
vârstei inocentei...
Rămânți copii... în suflet!

Statutul familial pozitiv și problemele sale educative

Familia a fost și este considerată ca factor prioritar și primordial, deoarece în ordinea firească a lucrurilor, educația începe din familie, motiv care l-a determinat pe Loisel să afirme că “în familie și pe genunchii mamei se formează ceea ce este mai valoros pe lume – omul de caracter”. Citatul pune în evidență dimensiunea morală a educației din familie, aici copilul făcându-și ucenicia pentru viață, cea morală rămânând însă esențială prin substanța pe care i-o imprimă familia. Ponderea familiei ca factor educațional este cu atât mai mare cu cât copilul este mai mic, aceasta scăzând odată cu înaintarea copilului pe treptele superioare ale ontogenezei. Afirmatia lui Pestalozzi conform căreia “ceasul nașterii copilului este ceasul începutului educației sale” pare astăzi pe deplin firească, după cum și “familia este prima școală a omenirii” nu mai are nevoie de argumente. Nu există vârstă în care exemplul familiei să fie mai rodnic decât aceea în care copilul își petrece cea mai mare parte din viață în familie, sub directa ei îndrumare și supraveghere.

Antepreșcolarul și prescolarul văd în familie cel mai mare protector și povățuitor. Ei învață să devină oameni în primul rând prin viața de familie, prin faptele și pildele oferite de cei din imediata lor apropiere. Valoarea exemplului este recunoscută de întreaga istorie a omenirii ca cel mai important mijloc de educație la vârsta antepreșcolară și preșcolară.

Familia reprezintă mediul psiho-pedagogic și moral cel mai potrivit dezvoltării copilului, iar gradinița preia și continuă această acțiune de educare și socializare a copiilor. Familia oferă copilului un anumit climat, anumite condiții sau un anumit regim care influențează creșterea și dezvoltarea lui, în cadrul ei acesta se bucură de o anumită atmosferă, i se crează o anumită situație care depinde de numeroși factori: dacă copilul este legitim sau nu, dacă este dorit sau nedorit, dacă este sau nu primul, dacă părinții au sau nu venituri corespunzătoare etc. Statutul unui copil se traduce astfel practic prin atmosfera generală în care trăiește, climatul familial în care crește și se dezvoltă, coeficientul de afectivitate cu care părinții și în general toată familia, frați, surori, bunici, îl înconjoară pe copil. Gradul de afectivitate cu care familia îl înconjoară pe copil se reflectă în felul în care aceasta îl îngrijește, se ocupa de el, îl ajută la lecții dacă este elev etc.

Statutul familial al copilului cunoaște două tipuri fundamentale :

- statutul familial pozitiv;
- statutul familial negativ.

Statutul familial pozitiv poate fi obținut prin preocuparea permanentă a părinților de a oferi copiilor lor condițiile unei bune dezvoltări, un climat, o atmosferă în care să se simtă bine, feriți de neplăceri. Copilul se bucură de grija și dragostea lui deosebită în mijlocul familiei.

Preocuparea de a crea condiții cât mai bune în mediul familial poate căpăta însă și forme nedorite prin consecințele ei negative asupra educației. Aceasta se datorează exagerărilor și înțelegerii greșite a noțiunii de climat familial propice creșterii și dezvoltării unui copil. Atunci când unui copil i se satisfac toate plăcerile și capriciile, el devine răsfățat și devine un copil dificil pentru procesul de adaptare la regimul școlar. Urmări nedorite apar în familiile cu mai mulți copii unde există așa numitul statut preferențial - între frați și surori sau între colegi care se pot manifesta nu numai în copilărie ci se pot menține chiar toată viața. Părinții nu sunt întotdeauna conștienți de statutul și de rolul copilului în familia lor, nu-și dau seama de felul în care este privit și tratat copilul de către toți membrii familiei.

Vina statutului familial negativ o poartă în mare măsură natura relațiilor dintre părinți și într-o anumită măsură compoziția familiei. Exemplele oferite copiilor nu sunt numai faptele izolate, savarsite în diferite împrejurări. Orice gest, orice faptă, împrejurare sau atitudine devine obiect de imitație pentru copil. A.V. Macarenco – a descris puterea educativă a exemplului părinților din punct de vedere al caracterului intenționat sau neintenționat : “sa nu credeți ca educați copilul numai atunci când vorbiți cu el, când îl povățuiți sau îi porunciți. Il educați în fiecare moment al vieții voastre, chiar și atunci când nu sunteți acasă. Felul în care vă îmbrăcați, în care vorbiți cu alți oameni și despre alți oameni, modul în care vă bucurați sau vă purtați cu prietenii și cu dușmanii, felul în care radeti sau citiți ziarul – toate acestea au pentru copil o mare însemnatate. Copilul vostru vede sau simte cea mai mică schimbare de ton, orice subtilitate a gândurilor voastre ajunge la dansul pe care nevazute pe care voi nici nu le observați”. Copilul care frecventează învățământul preșcolar își modelează “zestrea educativă” dobândită în familie prin exemplele și învățăturile date de educatoare, de personalul administrativ, de ceilalți copii etc.

Colaborarea dintre membrii familiei și personalul didactic din gradiniță își găsește expresia în acțiunile comune de corectare permanentă a conduitei copiilor, de educare multilaterală prin mijloace variate și rodnice.

Activitate extracurriculară

Data: 22.05.2008

Unitatea de învățământ: Grădinița cu Program Normal Nr.2 „Lizuca” Fălticeni, Suceava

Grupa: pregătitoare

Educatore: Bălan Doinița

Titlul activității: „Păpușarii ne încântă”

Forma de realizare: teatru de păpuși

Locul desfășurării: Grădinița cu Program Normal Nr.2 „Lizuca” Fălticeni

Participanți: preșcolari, părinți, educatoare, păpușari

Mijloace materiale: decor, păpuși, combină muzicală, CD

Scop: Cultivarea respectului pentru munca păpușarilor și aprofundarea cunoștințelor referitoare la activitatea acestora; cultivarea interesului pentru artă;

Obiective:

- stimularea interesului privind activitatea păpușarilor;
- cunoașterea și respectarea unor reguli de comportare într-o sală de spectacol;
- cunoașterea și respectarea muncii păpușarilor.

Mod de evaluare:

- convorbire

Descrierea activității:

Copiii au vizionat un spectacol de teatru de păpuși, după care au discutat cu păpușarii despre munca acestora, importanța și cerințele acestei munci.

La final copiii au avut posibilitatea de a se juca cu păpușile și chiar de a interpreta un scurt dialog între personaje.

*Teatru
de
păpuși*

Dezvoltarea gândirii critice prin metode didactice tradiționale și moderne

Se vorbește tot mai mult despre eficacitatea folosirii metodelor didactice moderne în procesul de predare - învățare. De aceea, în anul școlar 2007-2008, am realizat o cercetare numită „Dezvoltarea gândirii critice prin metode didactice tradiționale și moderne”.

Ipoteza cercetării a fost următoarea: „Dacă în predarea cunoștințelor se îmbină metodele tradiționale cu cele moderne, atunci rezultatele școlare ale elevilor sunt mai bune”. Această ipoteză s-a confirmat, constatându-se faptul că în urma aplicării în desfășurarea activității a unor metode moderne îmbinate cu cele tradiționale, s-a înregistrat un progres în rezultatele elevilor.

Performanțele școlare ale elevilor au crescut la toate trei obiectele de studiu la care am aplicat cercetarea. Am observat progrese atât la elevii buni cât și la cei de nivel mediu sau scăzut la învățatură. Am constatat, de asemenea, că s-a manifestat un interes sporit al elevilor pentru învățare în cadrul lecțiilor atunci când am folosit metode moderne, pentru că acestea îi stimulează mai mult pe elevi.

Școlarii au participat cu interes în cadrul acestor lecții, fiecare având posibilitatea să se afirme. Colaborarea în cadrul clasei a fost bună, fiecare copil putând să-și spună părerea și să se consulte cu ceilalți membri ai grupului.

Pe viitor voi folosi cu siguranță aceste metode moderne, fără a renunța însă la metodele de predare-învățare tradiționale.

Implementarea acestor instrumente didactice moderne presupune un cumul de calități și disponibilități din partea cadrului didactic, receptivitate la nou, adaptarea stilului didactic, mobilizare, dorința de autoperfecționare, gândire reflexivă și modernă, creativitate și o mare flexibilitate în concepții.

Orice activitate sau acțiune întreprinsă are o finalitate pe care vrem să o atingem, deci și obiectele de învățământ predate în ciclul primar au anumite obiective ce trebuie atinse. Consider că aceste obiective pot fi atinse mai ușor dacă în procesul didactic se împletesc cele două tipuri de metode didactice (tradiționale și moderne).

În cadrul lecțiilor în care se folosesc metode moderne alături de cele tradiționale am observat că climatul clasei este mai relaxat, deoarece dispar mulți factori de stres pentru elevi. Aceștia sunt antrenați în cadrul orelor ca într-un joc, într-o continuă participare și colaborare. Relația învățător-elev este una deschisă, de comunicare și ascultare reciprocă. Se dezvoltă astfel respectul de sine și față de cei din jur.

Aș recomanda ca metodele moderne alături de cele tradiționale să fie folosite, de câte ori este posibil, atât la ciclul primar cât și la ciclul gimnazial sau liceal. Este păcat ca unele cadre didactice nu cunosc eficacitatea acestor metode, ca să nu mai vorbim de aceia care nu cunosc nici măcar aceste metode didactice moderne de predare - învățare. În acest sens cred că ar trebui implementate mai mult aceste metode în învățământ, prin unele cursuri de perfecționare, prin lecții demonstrative sau alte modalități.

Aș încheia cu câteva citate care pun în evidență utilitatea folosirii acestor metode activ-participative în procesul de învățământ.

Fiecare copil pe care-l instruim este un om pe care-l castigam ! Victor Hugo

Educația nu reprezintă ce ai putut să memorezi, și nici măcar cât de multe știi. Educația îți permite să diferențiezi cunoașterea de necunoaștere. Anatole France

Copiii învață ceea ce trăiesc!

Dacă trăiesc în încurajare, copiii învață să fie încrezători.

Dacă trăiesc în acceptare, copiii învață să iubească.

Dacă trăiesc în aprobare, copiii învață să se placă pe sine.

Dacă trăiesc înconștienți de recunoaștere, copiii învață că este bine să ai un țel.

Dacă trăiesc împărțind cu ceilalți, copiii învață generozitatea.

Dacă trăiesc în bunăvoință și considerație, copiii învață respectul.

Dacă trăiesc în prietenie, copiii învață că e plăcut să trăiești pe lume. Doroty Law Nolte

Inst. Gapsea Iuliana
Școala Generală Nr. 2 Uricani
Jud. Hunedoara

Părinții trebuie să știe !

Efectele televizorului asupra dezvoltării și funcționării creierului uman

În urma cercetărilor desfășurate în ultimii ani, atât de către medici neurologi, psihiatrii, cât și psihologi, nu mai există nici o îndoială: vizionarea TV și calculatorul dăunează minții noastre, îndeosebi copiilor noștri. Deși este cunoscut acest fapt în mod general, puțini dintre noi cunosc faptele așa cum sunt ele în realitate.

Studiile au arătat că mintea tinerilor ajunge să fie dependentă de starea de pasivitate, de neconcentrare și negândire care i-a fost indusă zilnic, câteva ceasuri, prin intermediul vizionării. Emisfera stângă a creierului, a cărei activitate este inhibată când privim la televizor, nu se dezvoltă normal, ceea ce va face ca tinerii aceștia să fie deficienți în ceea ce privește gândirea logică și logică și analitică, în vorbire, în construirea frazei, în scris și citit. Cele mai grave sunt însă consecințele pe care televiziunea și jocurile pe calculator le au asupra funcționării părții din față a creierului – cortexul prefrontal – care îl deosebește pe om de animal.

În măsura în care copiii se uită la televizor excesiv de mult încă din primii ani de viață, mai târziu vor întâmpina mari dificultăți în comunicare. Iată cum este prezentat tânărul pentru care televizorul a jucat rolul cel mai important în educație: „Egoist și individualist, ghidat numai de propriile interese și plăceri...incapabil să se descurce singur în viață. Tiranic cu proprii părinți, îndrăzneț până la obrăznicie cu cei mai mari decât el, ca și cum i s-ar cuveni totul, își arogă toate drepturile și libertățile, fără a considera că are vreo datorie sau responsabilitate [...] este foarte impulsiv, este labil emoțional, incapabil să-și controleze comportamentul și să-și înfrâneze dorințele. Învațat să facă numai ce vrea, să nu asculte de nimeni, mai cu seamă de părinți sau profesori [...], gata oricând să se distreze, este incapabil să-și asume o activitate ce presupune un anumit efort, să se concentreze cu atenție asupra unei lucrări oarecare. Pasiv, delăsător și neglijent, îi este greu să se obișnuiască cu munca și să facă un lucru de care să fie mulțumit și el și ceilalți.” *

Prin urmare, creșterea timpului dedicat realității virtuale - televizor, jocuri pe calculator și internet - va genera nu o imbecilitate a tinerilor noii generații, ci un anumit gen de dezumanizare, prin diminuarea până la anulare a controlului actelor instinctive precum agresivitatea, erotismul și bulimia.

Acestea sunt doar unele din motivele pentru care Academia Americană de Pediatrie recomandă ca până la doi ani copii să nu fie lăsați să se uite la televizor, iar după această vârstă, pe toată perioada vârstei școlare, să li se limiteze timpul vizionării (cumulat televizor, video sau calculator) la una, cel mult două ore pe zi. Unii autori consideră că, măcar până la 5-6 an, când se încheie prima perioadă esențială în dezvoltarea creierului, copiii să fie ținuti departe de televizor și de calculator.

* **Bibliografie** - “Efectele micului ecran asupra minții copilului”, Asociația pentru Apărarea Familiei și Copilului, Editura Prodromos, 2007

**Prof. psiholog Ignat Florentina,
Școala cu cls. I-VIII nr. 2 Cugir, jud. Alba**

Familia în România

Totdeauna au existat crize în familie. Astăzi însă, familia naturală, tradițională se află în criză, în mutație spre un viitor confuz și incert, în toată Europa, astfel încât criza familiei este percepută ca simptom al crizei civilizației occidentale, o criză a societății contemporane însăși. Statisticile demografice arată că în Europa scade numărul căsătoriilor (în Uniunea Europeană: 5 căsătorii la 1000 persoane) și crește numărul divorțurilor, mai ales în Europa Occidentală. Copii mai puțini, iar bătrâni mai mulți: un continent care îmbătrânește și care nu prezintă semne majore de dinamism demografic – aceasta este imaginea actuală a Europei (Professeur Jean-Dider Lecaille, "Aspects de la demographic en Europe", in *Droits de l'homme, famille et politique*, pp. 225-232.).

Cauzele sunt multiple și complexe: mutații de ordin cultural, tehnic, ideologico-pragmatic accelerează fenomenul de secularizare ca pierdere a dimensiunii sacre a vieții și intensifică în mod alarmant mentalitatea individualistă exacerbată, mercantilă, narcisistă și nihilistă. Absența idealului pe termen lung și a valorilor creează adesea în om sentimentul vidului, al singurătății și al abandonului, deteminand mulți oameni să se refugieze în practica drogului, violenței, în sectarism și suicid. (Mr. Battista Re, art. cit., pp. 169-170).

Criza familială este definită ca orice situație care induce apariția stress-ului în familie, a tensiunilor între membrii ei, amenințând coerența familiei sau având ca rezultat ruperea ei. Criza poate constitui un punct de cotitură în viața unei familii și rezolvarea ei nu este de obicei posibilă prin mijloace comune.

Crizele familiei afectează în special adulții familiei, dar și copilul, martor și victimă inocentă, nu este ocolit de repercusiuni. De exemplu, divorțul părinților este precedat de o lungă perioadă de reproșuri și nemulțumiri care macină relațiile dintre soți și el devine în final unica alternativă logică a unei situații ajunse aparent fără ieșire. Sărăcia, șomajul, boala cronică a unui membru al familiei, boala psihică a unuia dintre părinți se adaugă la completarea unor situații generatoare de tensiuni intrafamiliale.

Copilul și părinții

După construirea unor proiecte comune și promisiunea unei vieți frumoase, separarea este întotdeauna un eșec. Pentru copii, însă, ea este o adevărată dramă, care nu trebuie subestimată. Dacă nu există separare reușită, există însă totuși separări mai puțin traumatizante. Discuțiile, tensiunile dintre părinți privează copilul de ambianța caldă a căminului, căldura care îi oferă copilului o siguranță. Dacă nu mai există nici o soluție și credeți că este mai bine așa, vă separați, decât să obligați copilul să trăiască într-un mediu care este permanent în tensiune. Copilul trebuie informat. Fiind foarte sensibil, copilul simte ca se întâmplă ceva și vrea să știe ce. Este de dorit ca părinții să anunțe împreună vestea separării și înainte de data stabilită, astfel încât copilul să se obișnuiască cu ideea ca nu va mai locui în aceeași casa și cu mama și cu tata. Pentru copil "familia" este alcătuită din indivizi care trăiesc în aceeași casă. Îi este greu să-și imagineze că tata (mama) nu mai locuiește cu el, că nu-i mai poate citi o poveste în fiecare seara sau că nu se mai joacă împreună etc.

Francoise Dolto (psihanalist francez) subliniază importanța informării copilului că celălalt părintele plătește o pensie alimentară pentru el. Acest lucru dovedește copilului că, chiar dacă tatăl (mama) nu poate să-l vadă regulat, el continuă să răspundă nevoilor sale materiale. Mama (pentru că aceasta rămâne cu copilul, în cele mai multe cazuri), ar fi bine să-i vorbească deseori despre tatăl său pentru a întregi în mintea copilului o imagine respectabilă, dar nu idealizată a acestuia. Este de datoria părintelui care îl crește să facă tot posibilul ca să mențină relațiile între copilul lor și celălalt părinte.

Pentru a menține echilibrul copilului ar fi de dorit să:

- asigurați copilul de dragostea și de înțelegerea dumneavoastră;
- nu îi spuneți niciodată ceva rău despre celălalt părinte;
- nu încercați să compensați absența cu o multitudine de cadouri;
- respectați în continuare regulile de disciplină de mai înainte;
- mențineți legătura cu cei patru bunici (în cazul în care bunicii nu sunt implicați activ în conflict);
- respectați înțelegerile asupra orelor și zilelor de vizită;
- aranjați copilului o cameră sau un colț al lui, în fiecare dintre cele două cămine;
- nu va angajați în dispute în fața copilului de fiecare dată când vă vedeți.

Ceea ce trebuie copilul să suporte este destul de dureros. Dacă părinții se respectă și fac efortul să discute ca niste adulți, copilul va putea să suporte mai ușor situația. Fiecare copil își manifestă suferința diferit. Maniera în care copilul simte și exprimă această situație depinde de vârstă, temperament, afectivitate etc. Reacțiile cele mai frecvente sunt: furie, închidere în sine, tulburări de somn, probleme alimentare sau școlare etc.

psiholog Telehoiu Oana Sorina, Constanța, jud. Constanța

Cu bine! Ploaia de toamnă vine!

Chiar de v-am mai supărat
Noi mereu ne-am îndreptat.
Lucruri bune învățăm
Pe părinți îi bucurăm.

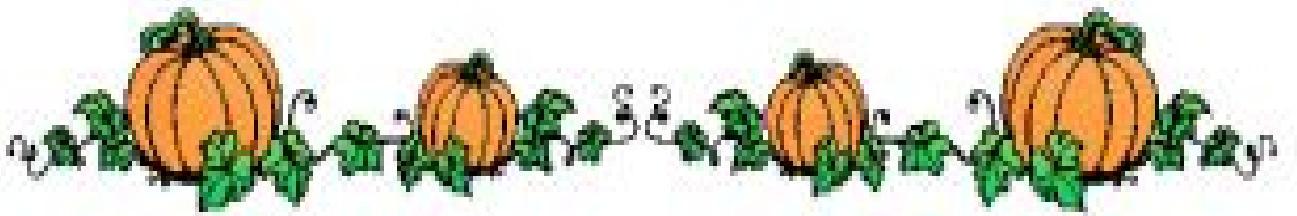
Așteptăm să ne vedeți
Căci noi suntem zâmbăreți
Vine și numărul șapte
Cu dulci licăriri de șapte...

La revedere, prieteni dragi!

Mulțumim colaboratorilor!

Nr.6

Responsabilitatea pentru originalitatea și conținutul articolelor revine în exclusivitate autorilor acestora:
sociolog Victoria Baltag, ed. Doinița Bălan, înv. Romel Bârjoveanu, prof. Corina Nicoleta Bîzocu,
prof. Romeo Bibirigea, ed. Maria Brumar, inst. Elena Comănescu, director educativ Ionuț Costache, prof.
dr. Liviu Drugus, inst. Iuliana Gapsea, înv. Gabriela Galatanu, prof. psiholog Florentina Ignat,
ed. Otilia Mailat, înv. Liliana Mursa, ed. Adriana Prisca, psiholog Sorina Telehoiu

La revedere, până în numărul viitor !

ISSN 1843 – 6757

